

USNESENÍ

Okresní soud v Bruntále rozhodl samosoudcem Mgr. Vladimírem Koutným v exekuční věci

oprávněného: **Česká republika - Okresní soud v Prostějově**
sídlem Havlíčkova 2936/16, 797 09 Prostějov

proti
povinnému: **XXX**, narozený 17. 2. 1988
bytem XXX

pro peněžité plnění

takto:

- I. Exekuce **se** podle § 55 odst. 3 zákona č. 120/2001 Sb., exekučního řádu ve spojení s § 268 odst. 1 písm. e) občanského soudního řádu a § 52 odst. 1 zákona č. 120/2001 Sb., exekučního řádu, **zastavuje**.
- II. Mgr. Blanka Březinová, soudní exekutorka, Exekutorský úřad Bruntál **nemá** právo na náhradu nákladů exekuce.
- III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů exekučního řízení

Odůvodnění:

1. Usnesením Okresního soudu v Bruntále vydaným dne 25. 10. 2012 pod č. j. 30 E 781/2012-7 byl nařízen výkon rozhodnutí srážkami ze mzdy povinného k uspokojení pohledávky oprávněné ve výši 4 000 Kč vyplývající z vykonatelného rozhodnutí Okresního soudu v Prostějově ze dne 31. 7. 2012 sp. zn. 2 T 242/2011. Následně byl spis předán v důsledku změny občanského soudního řádu dle bodu 2 čl. II Přejícných ustanovení zákona č. 369/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád k provedení exekuce Mgr. Čeňku Bělástovi, Exekutorský úřad Bruntál (nyní Mgr. Blanka Březinová, soudní exekutorka, Exekutorský úřad Bruntál).
2. Podáním ze dne 18. 3. 2019 podal povinný podnět na zastavení exekuce z důvodu nemajetnosti povinného, když poukázal na větší množství exekučních řízení vedených proti povinnému, dále popsal svou nepříznivou majetkovou a sociální situaci a dále sdělil skutečnost, že doposud nebylo ničeho vymoženo na pohledávku oprávněné.
3. Oprávněná nesouhlasil se zastavením exekuce pro nemajetnost povinného.
4. Soudní exekutorka postoupila návrh na zastavení exekuce exekučnímu soudu k rozhodnutí a dne 9. 4. 2019 sdělila, že doposud nebyla vymožena jakákoliv částka na pohledávku oprávněné. Soudní exekutorka dále sdělila, že nebyl zjištěn žádný postižitelný majetek povinné, kdy byl vydán exekuční příkaz postihující mzdu povinného ve výkonu trestu odnětí svobody, avšak s ohledem na předcházející exekuce a datum vydání exekučního příkazu (2. 4. 2019) nelze dovést plnění z tohoto příjmu povinného.
5. **Dle ustanovení § 52 odst. 1 zákona č. 120/2001 Sb., exekučního řádu**, nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro exekuční řízení přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu.

6. **Dle ustanovení § 268 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu**, výkon rozhodnutí bude zastaven, jestliže e) průběh výkonu rozhodnutí ukazuje, že výtěžek, kterého jím bude dosaženo, nepostačí ani ke krytí jeho nákladů.
7. **Dle ustanovení § 87 odst. 1 zákona č. 120/2001 Sb., exekučního řádu**, náklady exekuce jsou odměna exekutora, náhrada hotových výdajů, náhrada za ztrátu času při provádění exekuce, náhrada za doručení písemností, odměna a náhrada nákladů správce podniku, a je-li exekutor nebo správce podniku plátcem daně z přidané hodnoty, je nákladem exekuce rovněž příslušná daň z přidané hodnoty podle zvláštního právního předpisu 20) (dále jen "náklady exekuce").
8. **Dle ustanovení § 87 odst. 2 zákona č. 120/2001 Sb., exekučního řádu**, oprávněný má právo na náhradu nákladů účelně vynaložených k vymáhání nároku (dále jen "náklady oprávněného"). Náklady oprávněného hradí oprávněnému povinný.
9. **Dle ustanovení § 87 odst. 3 zákona č. 120/2001 Sb., exekučního řádu**, náklady exekuce hradí exekutorovi povinný.
10. **Dle ustanovení § 89 zákona č. 120/2001 Sb., exekučního řádu**, dojde-li k zastavení exekuce, hradí náklady exekuce a náklady účastníků ten, který zastavení zavinil. V případě zastavení exekuce pro nemajetnost povinného hradí paušálně určené či účelně vynaložené výdaje exekutorovi oprávněný.
11. Ze spisové dokumentace soudní exekutorky sp. zn. 200 EX 854/13 i z vyjádření soudní exekutorky vyplývá, že do dne rozhodování exekučního soudu nebyl zjištěn žádný majetek povinného a v průběhu exekuce nebylo vymoženo ničeho na pohledávku oprávněné. Dále bylo zjištěno, že předmětnému exekučnímu řízení předchází větší množství jiných exekučních řízení.
12. S ohledem na shora uvedené soud exekuci v plném rozsahu zastavil, a to z důvodu uvedeného v ustanovení § 268 odst. 1 písm. e) občanského soudního řádu, když soudním exekutorem nebyl zjištěn žádný majetek povinného, který by mohl být postižitelný exekucí a oprávněná, přes výzvu exekučního soudu, nebyla schopna označit jakýkoliv exekučně postižitelný majetek povinného, jehož výtěžek, kterého by mohlo být dosaženo, by postačoval alespoň na krytí nákladů exekuce. Soud exekuci k návrhu povinného v plném rozsahu zastavil, a to podle § 55 odst. 3 zákona č. 120/2001 Sb., exekučního řádu ve spojení s § 268 odst. 1 písm. e) občanského soudního řádu a § 52 odst. 1 zákona č. 120/2001 Sb., exekučního řádu.
13. O odměně za výkon exekuční činnosti soudního exekutora rozhodoval soud v souladu s ustanovením § 89 exekučního řádu ve smyslu již ustálené judikatury (srov. např. nálezy Ústavního soudu ze dne 10. 3. 2009 sp. zn. II. ÚS 455/08 nebo nálezy Ústavního soudu ze dne 5. 5. 2009 sp. zn. IV. ÚS 341/09), tedy v návaznosti na větu první ustanovení § 89 exekučního řádu, podle které hradí náklady exekuce a náklady účastníka ten, který zastavení řízení zavinil. Touto ústavně-konformní interpretací daného ustanovení je nutno dovodit, že v případě zastavení exekuce pro nemajetnost povinného hradí oprávněný paušálně určené či účelně vynaložené náklady soudního exekutora odvislé od posouzení jeho zavinění na zastavení exekuce. V projednávané věci však dle obsahu spisu nelze oprávněnému přičítat jakékoliv zavinění na zastavení exekuce. Takové zavinění oprávněného opět v souladu s ustálenou judikaturou (srov. např. stanovisko pléna Ústavního soudu ze dne 12. 9. 2006 sp. zn. Pl. ÚS – st. 23/06 nebo nálezy Ústavního soudu ze dne 1. 3. 2007 sp. zn. Pl. ÚS 8/2006 či ze dne 10. 3. 2009 sp. zn. III. ÚS 455/08) nelze bez dalšího dovozovat pouze ze samotného podání návrhu oprávněného na nařízení exekuce. V rámci posouzení možného zanedbání procesní opatrnosti oprávněného při podání návrhu na nařízení exekuce, lze sice přihlížet ke skutečnostem, které podání návrhu na nařízení exekuce předcházely, avšak obecně lze oprávněnému přičítat k tíži pouze takové skutečnosti, které mu byly či alespoň měly, popřípadě bez dalšího mohly být již v době podání návrhu na nařízení exekuce známy, respektive k dispozici (i k tomu srov. např. nálezy Ústavního

soudu ze dne 12. 5. 2008 sp. zn. IV. ÚS 2888/07 – odst. III. bod. 15 a ze dne 15. 1. 2008 sp. zn. IV. ÚS 1903/07 – odst. V. bod 16.).

14. Soudní exekutorce vznikl nárok na odměnu za exekuci dle ustanovení § 11 odst. 2 vyhlášky č. 330/2001Sb. ve výši 3 000 Kč, dále nárok na náhradu hotových výdajů v paušální částce dle ustanovení § 13 odst. 1 vyhlášky č. 330/2001 Sb. ve výši 3 500 Kč. Jelikož se však soudní exekutorka výslovně vzdala práva na náhradu nákladů exekuce podáním ze dne 9. 4. 2019, rozhodl exekuční soud tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto usnesení.
15. O nákladech účastníků řízení soud rozhodoval v souladu s ustanoveními § 87 odst. 2 exekutorského řádu, dovedil zavinění povinného na zastavení exekuce, přičemž přihlédl ke skutečnosti, že exekuční soud nezjistil (oprávněná neuplatnila), že by oprávněné vznikly účelně vynaložené náklady spojené s exekučním řízením.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení, písemně, dvojmo ke Krajskému soudu v Ostravě prostřednictvím Okresního soudu v Bruntále.

Bruntál 17. dubna 2019

Mgr. Vladimír Koutný v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Červenková.

Toto rozhodnutí bylo právní mocí dne 14.05.2019. Připojená doložky provedl/a Michaela Červenková dne 28.05.2019.